

INTERJÚ URR GÁBORRAL

Csóka Balázs

A budai hegyek között megbújó Perbál mintegy harminc kilométerre fekszik Budapesttől. A valamikor sváb lakosú községet német ajkúak Perwallnak nevezték. A II. világháború előtt nagyobb részt német származásúak laktak a településen, kisebb számban azonban éltek itt szlovákok és magyarok is. A II. világháború megváltoztatta a község életét és szerkezetét, a kitelepítés következtében Perbál elveszítette német ajkú lakosságának jelentős részét. Napjainkban a mintegy kétezer-kétszáz fős falu az agglomerációs települések többségével ellentétes fejlődési utat választott. Ehhez olyan tudatos lépések vezettek, mint a visszafogottabb, kézben tartott lakóterület-bevonás, a hagyományos falusi életforma lehetőségek szerinti megőrzése, valamint a kis és közép méretű üzemek letelepedésének elősegítése. Perbál ma is nyugodt, falusias hangulatú település; ugyanakkor aktív közösségi és kulturális élet jellemzi.

Urr Gábor közel húsz éve főépítésként segíti a település életét.

FŐÉPÍTÉSZEK

Urr Gábor – Perbál, Tök

Urr Gábor (1963)

1991	Budapesti Műszaki Egyetem, okleveles építészmérnök
1991–1996	MAKONA Építész Iroda, munkatárs
1996–	önálló építésztervező
2000–	Perbál község, főépítész
2002–	Tök község, főépítész
2012–2014	Zsámbék, főépítész

› **Makovecz Imre mellett tanultad meg a szakma alapjait, majd másfelé kanyarodott az életed. Hogyan zajlott a pályakezdés?**

A szakma alapjait a Vági István Építőipari Szakközépiskolában és a kőműves apám mellett tanultam meg. Az, ami felül van: az építészeti, és az építésként való létezés, amivel Makovecz közelében találkoztam, és aminek az alapjait mellette kezdtem eltanulgatni. Hozzá, illetve a köré csoportosuló felsőbb évesekhez már elsőéves egyetemistaként eljutottam – barátaimnak, Tözsér Ivánnak és Vízér Péternek hála. Mentünk velük „nyári termelési gyakorlatra”. A váci rév szigeti oldalán építettek akkor egy Makovecz-munkát, egy vízparti pihenőhelyet (kilátó, buszváró, WC). Nagy csapat volt... Csak hirtelen néhány név: Taksás Mihály, Borza Endre, Turi Attila, Salamin Ferenc, Novák Zsuzsa, Ser Róbert. És persze mások is mozogtak, szerkesztették a Bercsényi kollégiumi lapot, csinálták a Visegrádi Táborokat... Aztán a dolgok rendje szerint az általuk vitt dolgokba bekapcsolódtak a „fiatalok”. Akik akkoriban mi voltunk...

› **Jól tudom, hogy a Visegrádi Tábornak témavezetője is voltál egy ideig?**

Egyszer az én tervemet építettük meg 1985 nyarán. A Tornyt. Közben az előtünk járók lediplomáztak, „makonások”

lettek. Én magam, felsőévesként, ez idő tájt kezdtem közvetlenül a Mesternek dolgozni. Engedélyezési és kiviteli terveket dolgoztam fel neki, modelleket csináltam. Egyszer azt mondta, hogy ha megszerzem az egyetemi diplomámat, jelentkezem nála. Három évig toltam magam előtt a diplomázást, kisebb kivitelezős munkákat csináltam, éltem az életet. Diploma után jelentkeztem.

› **Mennyi időt töltöttél a Mester mellett, és milyen munkákban vettél részt?**

Egészen pontosan öt évet: 1991 és 1996 között dolgoztam alkalmazottként az irodájában. Viszonylag kevesen voltunk, rögtön fejest lehetett ugrani a mély vízbe. Már az első évben megkaptam egy komoly épületbővítést. Egy új épületszárnyat a Vakok Batthyány László Gyermekotthonához. A belső uszodával együtt kb. 1000 m², családi házas övezetben, fenn a Svábhegyen. Nem volt egyszerű. Mástól vettem át a feladatot, addigra már feszült volt a viszony a megbízóval, ráadásul a XII. kerületi építéshatósági környezet sem volt problémamentes – de végül megépült.

› **Teljesen önálló tervezési munkákat bízott rád, vagy a Mester rajzát kellett feldolgozni? Természetesen voltak Makovecz-tervek is, de ezeket általában mások szerkeszt-**

tették. Rajta kívül kettőnknek volt tervezői jogosultsága az irodában. A kisebb munkákat a Mester teljes egészében ránk bízta, az egyeztetéstől a tervezésen át a szállításig. Nem terveztünk együtt, olyan nem fordult elő, hogy pirossal belerajzolt volna, mondván: ezt így kell csinálni. A siófoki Janus panzió viszont igazi Makovecz-munka volt, azt ketten dolgoztuk fel Rác Tamással, aki akkor vándorként dolgozott nálunk. Saját munkám volt egy állami épület átalakításával tervezett FAO-székház a Benczúr utcában, meg egy Király utcai Hild-ház földszintjén és pincészetjén kialakított könyvesház, ami utoljára Sirály Klub néven futott. De széles volt a paletta – csináltam például rendezési tervet is Pilisszentlászlóra, és dolgoztunk Kelf Treunernek is a németországi Wittenbe készített antropozófus-központ tervein.

› **Merre folytatódott az utad?**

1994-től rosszabb idők jöttek. 1996-ban a Makona is karcsúsított, így saját lábára kellett állnunk. „Kiváltottam az ipart”, egyéni vállalkozó lettem. Egy darabig még ott éltem a Kecse utcában, a Paralell-hölgyek – Kravár Ágnes és Szentesi Anikó – albérlőjeként. Aztán egy ostobasággal magamra haragítottam a Mestert, távoznom kellett.

› **Azóta is egyedül dolgozol?**

Igen. Természetesen együttműködöm társ-tervezőkkel, de nincs saját irodám.

› **2000 óta Perbálon vagy főépítész. Voltál máshol is?**

Jóval korábban, még a Makona munkatársaként, néhány hónapra Nagymaroson már belekóstoltam a főépítészkedésbe, de nem sikerült igazán közös hullámhosszra állni az ottaniakkal. Közben jártam a vidéket a munkáim miatt. Egy Tisza menti településen, Nagykörűben sokat dolgoztam, szinte a polgármester építészeti tanácsadója lettem. Ez sokat segített abban, hogy kezdjem kapisgálni, mi is a feladat. Jelenleg Perbálon és Tökön dolgozom főépítésként.

▲ Perbáli archív képek

► Mikor került Perbálra?

18 évvel ezelőtt, a személyes kapcsolataimon keresztül. Éppen rendezési tervet készítettek, és egy nagyobb projekt is kilátásban volt. Ezekhez kerestek főépítést. Hetente jártam ki, a helyi problémákkal kószoltam egymást. Úgy ítélték meg, hogy megfelelő ember vagyok, maradtam.

► Időközben Tök főépítésze is lettél.

Ezt a megbízást Perbál hozta. Egyszer átjött a szomszéd községből, Tökről a polgármester, hogy adódott egy építészeti probléma, meg tudja-e oldani a perbáli főépítész. Egy nagy méretű, fedett-nyitott közösségi rendezvény-szint szerettek volna a művelődési ház bővítéseként, műemléki környezetben persze. Volt is vala-

mi tervük, de az nem passzolt a területre, meg az ács is azt mondta, hogy összedől, ha megépítik. Megterveztem, átterveztem. Meg is épült, eddig még nem dőlt össze. Mondta a polgármester úr, hogy legyen ott is főépítész. Ez 2002-ben történt.

► Mennyi időt töltesz a településeken?

Formálisan fél-fél napot hetente.

► Jó ideje tart ez a kapcsolat. Ez azt jelenti, hogy bíznak benned, számítanak rád?

Mindkét településen már az ötödik önkormányzati ciklusban dolgozunk együtt.

► Van segítséged a munkák során?

A kistépeléseken a főépítési munka jó része valójában műszaki feladat. Perbálon

sokáig volt műszakis kolléga, de a nehéz időkben már nem bírta fizetni az önkormányzat. Így egyből két műszakis is lett – a polgármester úr és én. Tökön egyszerűbb a helyzet. Ez egy kisebb falu, itt sosem volt műszakis, nem újdonság, hogy ezt a feladatkört is meg kell oldani önerőből.

A településrendezési feladatok ellátásában viszont óriási segítség, hogy mindkét község esetében nagyon jó együttműködést sikerült kialakítani Horváth Adrienne településrendezővel. Az ő döntés-előkészítő munkái komplett főépítési kabinetekkel érnek fel.

► Tervezel is helyben?

Sok tervezési munkám volt és van helyben, főleg Perbálon. Azt hiszem, a praxis

▲ Sorházak. Építész: Maros Tamás, Hámory Judit, 1972

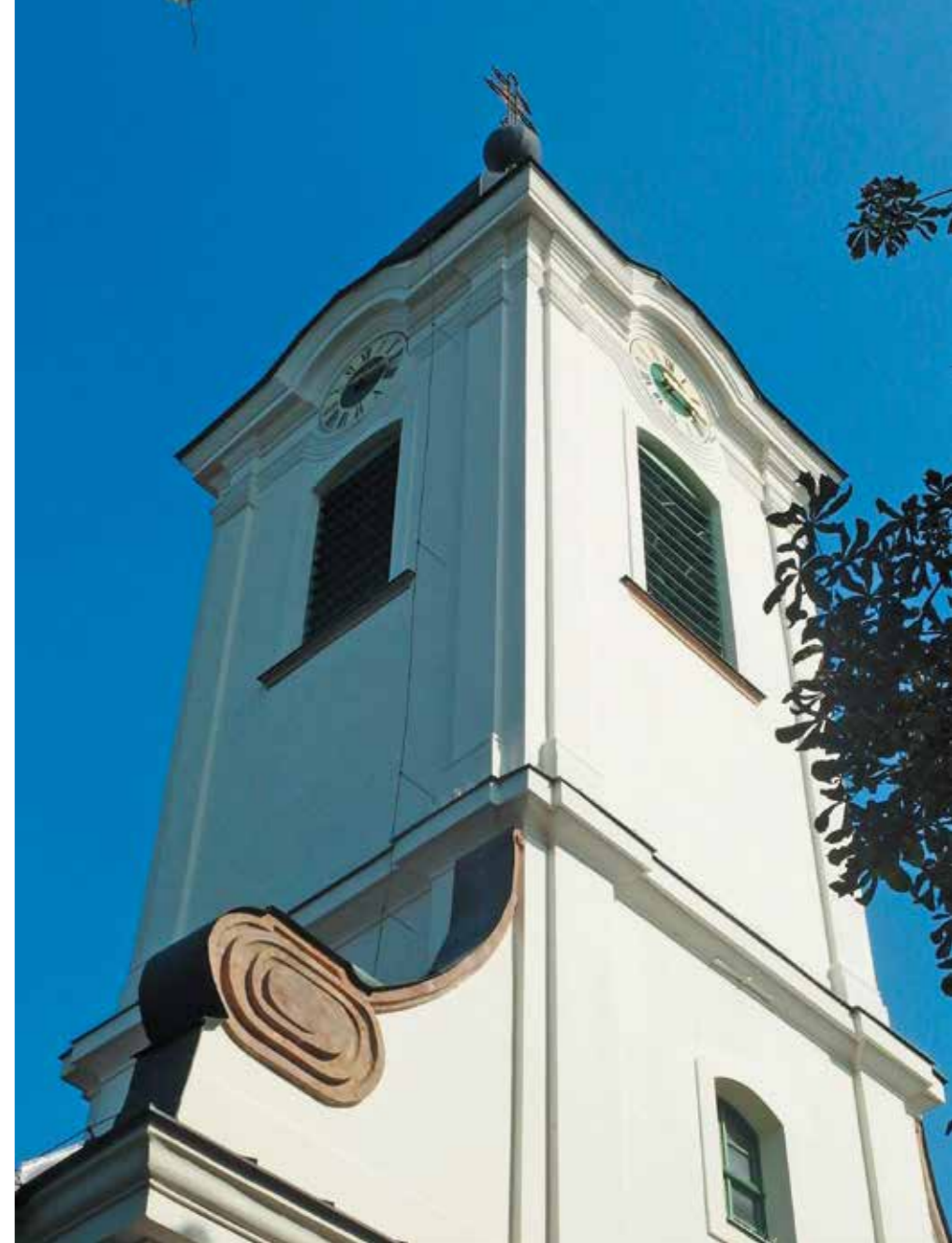
szempontjából megengedhetném azt a luxust, hogy ne tervezek se Perbálra, se Tökre, de furcsán néznének rám azok, akik éppen azért keresnek meg, mert engem ismernek, és az én munkáimat. Hogy mit gondolok a helyben való tervezés összeférhetetlenségéről? Szívesen és részletesen kifejtem majd akkor, ha már lesz legalább öt olyan tervezőkolléga a szóban forgó települések elérhető közelségében, aki a műszaki leírásban nem keveri össze Perbált Páttal vagy Tököt Tököllel. Reménykedem: kettő már van.

► Milyen főépítési munkáid, feladataid voltak Perbálon az elmúlt 18 évben?

Amikor odakerültem, az építészeti környezetet még a 70-es évek tsz-aranykora határozta meg. Azóta sok minden új külsőt kapott, épült is jó pár dolog. A legmeghatározóbb egy Fő utca-projekt volt, ez alaposan megváltoztatta a faluképet. Sorra került szinte a teljes intézményi csokor: a polgármesteri hivatal felújítása, az óvoda bővítése, a sportklub felújítása, iskola-, majd művelődési ház felújítás, egy teljes településrész utcáinak térkövezése, buszmegállókat rendbe rakása. Közben megvalósult a templom műemléki felújítása is. Nagyratörő terveink is vannak, amelyek kivitelezésre várnak: új egészségház, iskolabővítés, új fűtér kialakítása.

► Van már Településképi Arculati Kézikönyvek, és a hozzá tartozó TKR-rendeletek?

Tökön már megvan, Perbálon még nincs. Mint rendszeren, kívárujuk az utolsó pillanatot, mert az a tapasztalat, hogy mindig jön egy újabb csavar, és gyakorlatilag kezdetük elölről az egészet. Így volt ez a HÉSZ-hozzáigazítással az agglomerációs törvényhez, majd az agglomerációs törvény módosításához, vagy az OTÉK-kategória változásaihoz, melyeket alapesetben 2015 decemberéig el kellett volna készíteni. Mi nem csináltuk meg, akkor alapvetően azért, mert nem volt rá pénz. Aztán tolódtott a törvényes határidő, közben mindig jött ilyen-olyan módosítás, most pedig dobhatnánk az egészet a kukába, mert bejött a TAK-

▲ Szent Anna-templom, Perbál. Fotó: Dénes Eszter

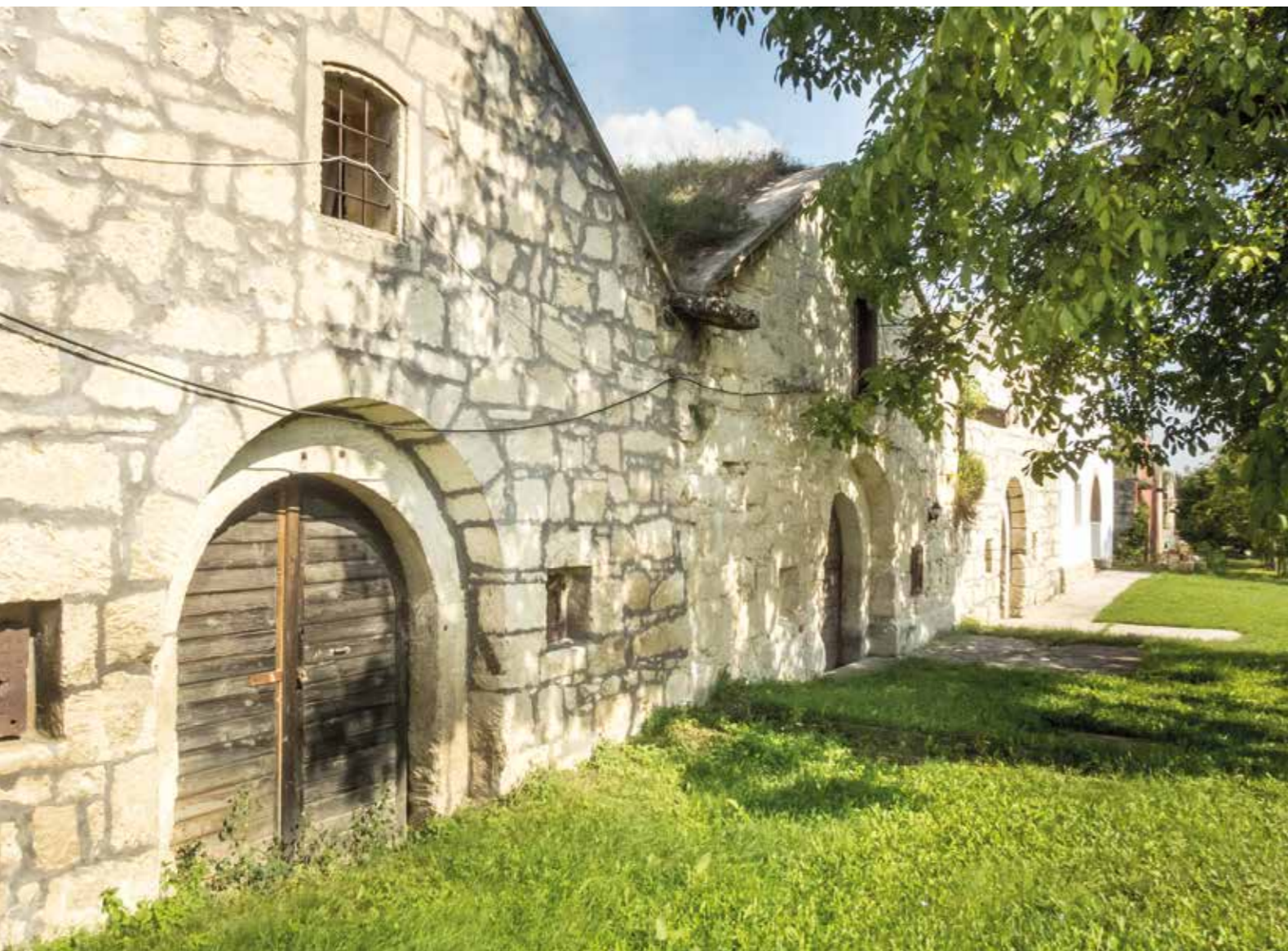
TKR-rendszer. Úgyhogy mi még mindig 2013-nál tartunk, és türelemmel várjuk, mikor alakul ki az a tartósan tekinthető jogszabályi környezet, amelyben érdemes valamit sok pénzért elkészíttetni, mert az a következő X évben (ahol X>5) biztosan jó lesz. A mostani HÉSZ-ünk még 2002-ben született, 18 éves, de alapvetően elég jól elboldogulunk vele. Persze, ha szükséges, kisebb részterületi módosításokat végzünk rajta, az aktuális beruházói igényeknek megfelelően.

► Mennyire jelentős a lakosságszám növekedése?

A lakosságszám 2300–2400 fő között ingadozva stagnál. A 2000-es évek elején volt egy fővárosi kivándorlási hullám, melynek következtében a közeli települések, Telki, Budajenő olyanok lettek, amilyenek. Nem is elsősorban építészeti értelemben, hanem társadalmi szempontból. Helybeliek, kontra pestiek...

A koncepció és a szabályozás 2002-es megalkotásakor Perbál tudatosan nem akart ebbe a helyzetbe kerülni, maximum 10%-os növekedésben gondolkodott. A szabályozásunk nem enged lakóparkot, nincsenek nagy belterületbe vonásra kijelölt területek. Pontosabban vannak, de csak a későbbi agglomerációs törvény szűk keretei ellen – biztos, ami biztos. Reálisan van közel 100 teleknyi lehetőség a lakóterületi terjeszkedésre. A nagy kitelepülési hullám megfordulása, a válságos építőipari időszak sokáig még ezt a visszafogott fejlesztési lehetőséget is zárójelbe tette. Mostanában kezd éledni újra az érdeklődés. A teljes képhez az is hozzátartozik, hogy szépen megkéri a község a fejlesztés árát: a fejlesztendő terület egyharmada közcélra felajánlandó, ebből (is) lesznek majd a kapcsolódó és szükséges intézményfejlesztések. Jelen helyzetben, amikor a kisebb települések felett időről időre ott lebeg

▼ Pincesor, Perbál. Fotó: Dénes Eszter

A posta előtti tér egykor és ma.
Fotó: Urr Gábor

Gyermekotthon. Építészet: Karácsony Tamás, Janesch Péter, 1993–2000 ▼

Szent Vendel-szobor ▲

az önálló önkormányzatiság megszűnésének veszélye, Perbál is szeretne kicsit növekedni. Új, megengedőbb fejlesztési koncepciót dolgozunk. Az 1300 fő lakosú Tökön bőségesen van alkalmam látni, mivel jár egy közös hivatalba kényszerülés...

► **Visszatérve az arculati kézikönyvre és a rendelethez, el sem indult a munka?**

Elkészült egy munkaközi anyag egy településtervező kolléga segítségével, az idén véglegesíteni fogjuk. Nagy csodát nem várunk tőle. Körülbelül a 2002-es HÉSZ-ben most is meglévő formai rendelkezéseket fogjuk átmenetileg átvenni az új jogszabályba. Szerencsére nincsenek nálunk olyan nagy problémák, hogy ezen keresztül kelljen megfogni az építetőköt. Nem jellemző az sem, hogy a faluképbe nem illeszkedő dolgokat, stílusirányzatokat akarna erőltetni valaki.

► **Egy családi ház esetén tudsz főépítési egyeztetést kérni. Ha nincs TKR, hivatalosan nem élhetsz már ezzel a lehetőséggel. Igénybe veszik a konzultációt?**

Nálunk mindig is volt „kötelező konzultáció”. Ugyanis nincs feltéve az internetre a HÉSZ-ünk, ezért ha egy építető vagy egy tervező tájékozódni szeret-

ne, akkor engem szokott felhívni, vagy e-mailben megkeresni. És máris megtörtént a „kötelező” kapcsolatfelvétel – elküldöm a szabályzatot digitálisan, egyeztetünk a lehetőségekről. Finoman, de határozottan szoktam kérni vagy személyes találkozót, vagy a „vázlattevek” megküldését is.

► **Működik ez a rendszer?**

Ez ügyben nagyon rugalmas vagyok, nem várom el a kollégáktól, hogy kifáradjanak a messzi-messzi Perbálra. Pesten is elmegyek bárhová, találkozhatunk az építetővel vagy a tervezővel egy kávézóban is. És azt hiszem, direkt módon igazából nemigen szoktam beleszólni a tervezésekbe, csak ha nagyon nem tetszik valami. Kb. egy személyes rögeszmém van: a piros, égetett agyag-cserép..., a többi benne van a HÉSZ-ben.

► **Ezt a rögeszmét azonban jogilag semmi nem segíti jelenleg, hiszen nincs TKR.**

Jogi háttér egyelőre tényleg nincs, de kevés az a kolléga, aki szerelmes lenne a fekete cserépbe. A probléma ott van, amikor akciók a fekete, és csak akkor derül ki, amikor arra járok, és látom, hogy már fel is van rakva.

► **A Településképi Rendelet ebből a szempontból akár bírságolási lehetőség is adhat a kezdedbe.**

Akár igen, valóban, de szerintem falun a bírságolás nem a legszerencsésebb kommunikációs forma. Itt egész életeleket kénytelenek emberek egymás társaságában leélni...

► **Pedig szokták mondani: amilyen az ad-jonisten, olyan a fogadjisten.**

Persze, így igaz. És jogszabálykövetésre is könnyebb biztatni valakit akkor, ha van követendő jogszabály is. Még nem említettem, de voltam Zsámbékon is két évig főépítész, ott mondjuk volt komolyabbnak tekinthető konfliktusom neves fővárosi kollégával a fekete cserépből kifolyólag (is).

► **Abban az időben még településképi véleményt kellett kiadni.**

Igen... Nem épült meg a ház a végén. Az eszköztelen sivárságot sajnos nem lehet „hatóságilag” felgazdagítani. Fontos, hogy legalább messziről legyen ház formája, ezért tartom lényeges településképi tényezőnek a piros tetőt. Közeli kinézhet úgy, mint egy ravatalozó, de legalább messziről ne legyen egy sötét folt a faluképpen.

► **Amikor Perbál a modern építészet szempontjából szóba kerül, két dolgot szoktak emlegetni. Az egyik a Maros Tamás-féle sorházak, a másik a Karácsony Tamás-féle Gyermek Otthona. Ezek mennyire vesznek részt a település életében, mi a vélemény róluk helyben?**

Szellemi értelemben nincsenek hatással a helyi kultúrára és formavilágra. Senki sem szeretett bele ebbe az építészeti világba. Azokban a tervekben sem láttam megjelenni közvetlen hatásukat, amelyek a kezembe kerültek.

► **Személy szerint nekem a sorházak tetszettek. Fiatal családoknak el tudom képzelni, kis alapterületen, de mégis valami csekély zölddel.**

A sorház jó építészeti megoldás lehet egy adott építészeti szituációra. Tudtommal a perbáli telepet nem fiatal családoknak

szánták, a tsz építette az alkalmazottnak. Másutt, kevésbé szerencsés helyeken, ezt a feladatot háromemeletes blokkházakkal oldották meg. De még így sem nagyon hallom, hogy szeretnék, és nincs közelebbi információ arról, hogyan lakták be ezeket az épületeket. Jártam ugyan egyszer-kétszer egy-két lakásban. Azt tapasztaltam, hogy ami ötlet van, vagy inkább volt bennük, nem élték át az emberek: lezárták a vertikálisan összenyitott tereket, az apró patiókat alakították kis hullámtetővel, ezzel-azzal. Ami nagyobb baj, hogy már újonnan se voltak műszakilag a csúcson. Azóta alaposan eljárt felettük az idő, sok szempontból felújításra szorulnak. Rossz a vízvezetés, mozognak a panelelemek. Szerencsére jelenleg egy igen aktív társasházi közösség működik itt. Magántulajdonban vannak az ingatlanok, felújítják, csinosítgatják lépésről lépésre.

► **A környék településeit nézve Perbálon jó pár ipari épület van, némelyik igen magas színvonalú építészeti megjelenéssel.**

Ipar az van, ezzel nincs gond. Mostanában már a munkaerő kezd elfogyni. És valóban, az ipari épületek akár modern építészeti látnivalók is lehetnének a szakemberek számára. Megjelent egy komoly

A közösségi ház egykor és ma. ▲▶
Építész: Urr Gábor

cég Perbálon, Paládi-Kovács Ádám tervezett nekik üzemi épületet, na, azon látszik, hogy építész tervezte, igényes munka.

> Szó volt arról, hogy az autópályát összekötik Esztergossal. Ez akár megoldást jelenthetne a munkaerő terén a két település számára.

Mézeskalács óvoda. Építész: Urr Gábor ▲

Én úgy tudom, és tudtommal kormánydöntés is van róla, hogy ez az út meg fog épülni. Csak nem azon a nyomvonalon, ahová kezdetben tervezték. Ebben a kérdésben visszakanyarodnék a HÉSZ-hez, illetve a kiváráshoz. Ha az idők során minden előírt településfejlesztési dokumentumot (amikről az előbbiekben beszéltem) az eredeti határidőre, szorgalmasan megcsináltunk volna, akkor a HÉSZ-ünkben is szerepelt volna egy Perbált elkerülő út nyomvonala. Igen ám, de ez az út ma már nem ott megy, ahol tegnap még ment. Kezdhetnénk újra. Ha ez a kérdés végre fixálódik, na, akkor fogjuk megcsinálni a végleges Helyi Építési Szabályzatunkat. Hiszen ez nem csak egy vonal a térképen, erre hosszú távon egy település rászervez dolgokat.

> Ez az összekötő út jelenleg Perbál és Budajenő között halad?

Úgy tudom, már nem. De ott ment. Perbált háromnegyed körben kerülte volna északról, lényegében a hegyektől vágta volna el. Jelenleg azonban az ún. nyugati változat van terítéken, ami a Nyakason túl megy. Perbál mellett halad el ez a nyomvonal is, csak most nem 400 méterre, hanem több mint egy kilométerre. Perbálnak mindenképpen jobb ez a verzió, nemcsak a távolság miatt, hanem azért is, mert a hatástanulmányok szerint valamennyi forgalom mégiscsak marad a főutcánkon. Ha az eredeti nyomvonal valósult volna meg, akkor a teljes átmenő forgalom átterelődtött volna rá. Jobb így, hogy kicsit messzebb van. Attól még, aki ide akar jönni, ipart akar telepíteni, az idejön. Most, hogy egy kilométerre lesz, talán még szívesebben is jönnek. Nagyon várjuk már ezt a beruházást, hiszen katasztrofális a 102-es főút forgalma, arról

▲▶ A községháza egykor és ma.
Építész: Urr Gábor

nem is beszélve, hogy egy szakasza Perbál felújított főútcaja.

> Valóban látunk példát arra a környéken, hogy ha elkészül az elkerülő út, utána gyakorlatilag kihal a főútca. Nem megy az étterem... Érdekes itt megjegyezni, hogy ha a perbálira gondolunk, kár lenne érte, hiszen az agglomeráció legjobbjai közt szerepel.

Az említett éttermünk máig az egyik perbáli büszkeség. Nem önkormányzati bravúr ugyan, hanem magánbefektetés. Viszont az önkormányzat biztosította a helyet. Fizikailag együtt van a művelődési házzal, a hajdani Walter vendéglő zárt sorú épületében. Csak közben megfordult kicsit a dolog: ahol a vendéglő működött, oda került a művelődési ház, ahol meg a hentesbolt volt, ott alakították ki a vendéglőt.

> Jól látom: főépítészként, a városvezetéssel együtt a falusias építésmódot, formákat preferáljátok mindkét településen?

Falusiak vagyunk, falusiast preferálunk. Nevezük inkább fontolva haladásnak. Haladjunk, de ne egyből a trendibe, legyen az éppen mediterrán vagy minimál.

> Erre alapozódik a település jövőképe?

Ez inkább csak ösztönös meglátás, nincs így leírva. Ránézünk a dolgokra, és nem csak én, az építész: ez jó, ez nem olyan jó. Különösebb mélyebb bölcséleti háttér nélkül. Logikusan, józan paraszti ésszel.

> Perbál van olyan szerencsés helyzetben, hogy a helyiek értéknek tekintik a hagyományos településképet? Sok helyen ezt szándékosan pusztítják.

Igen, a perbáliak, és főleg a vezetőik még a tanácsi időkben is észnél voltak többekévé. Amikor idekerültem, még a régi tanácselnök, Kemencei Kálmán volt a polgármester. Mindenki szerette, és szeretik most is, hiszen jelenleg is képviselő-testületi tag. Őt Varga László követte, neki ez a negyedik hivatali ciklusa.

> Olvastam, hogy szlovák népesség is élt a faluban. Megvannak ennek a nyomain?

AR Hungaria üzemcsarnokok, Perbál, belterület, Ipari Park.
Építész: Paládi-Kovács Ádám, 2011.
Fotó: Oravecz István ▼

> Érdekes ez a főleg sváb települések környezetében. Mint tudjuk, aztán a svábokat kitelepítették.

Igen, ma is van több szlovák családnév a faluban. A svábokat valóban kitelepítették, de maradtak is jó néhányan, ezért is német nemzetiségű az iskolánk. Erős a kötelék a kitelepültekkel, elevenek a testvérvárosi kapcsolatok, érdekes módon még a színmagyar Tök esetében is.

> Milyen tervei vannak Perbálnak?

Körforgalmat szeretnénk a templom melletti-körül Búcsú téren, ahol bejön a 102-es út, hogy mérsékelje a Tinnye felőli forgalom sebességét. Persze, ha egyszer megépül az elkerülő út, akkor erre már nem lesz szükség. A Búcsú téren több fejlesztést szeretnénk. Ezek közül megemlíteném az egészségházat, melynek a

tervei már készen vannak, és úgy tűnik, lesz rá pénz. Terveink között szerepel egy sportcsarnok, egy nagyobb élelmiszerüzlet. Magát a Búcsú teret is rendezni kell. A Fő utca már megújult. Mindig éppen azt fejlesztjük, amire van pályázat, van anyagi lehetőség. Ez sajnos napról napra változik, ahogy mondjuk, egyik napról a másikra az építési övezet megnevezések is... Ezért is tartjuk vissza a rendeletalkotási lendületet. Várjuk, hogy minden kikristályosodjon, és akkor azt majd szabályokba foglaljuk. Talán az építésügyben is alábbhagy jogszabályi szinten az átalakítási lendület. Talán kialakul egy rutin, egy közmegegyezően alapuló kerékvágás, és lehet mérnöki módon, kiszámítottan tervezni – nem csupán ilyen-olyan koncepciók gyártására feccsérelni szűkös erőforrásainkat.

MASTER ARCHITECTS – GÁBOR URR OF PERBÁL AND TÖK

The Master Architect of Perbál since 2000, Gábor Urr had acquired the basic skills of his profession in the Vági István Technical School of Construction and volunteering next to his father, a stonemason. He then went on to study architecture under Imre Makovecz. The village of Perbál is a part of the Budapest metropolitan area. As in any small community, the work of a Master Architect mostly entails technical interventions. Gábor Urr has worked to slowly transform the local architectural environment, having been stuck in the recent past at the time of his arrival. His token project, the renovation of the Main Street and the entire set of institutions redefined the look of the village. Working closely together with the local government, he is an advocate of slow change, using common sense to avoid rushing into the uncritical adoption of the different trends of the hour.